Часопис Новоапостольської церкви

НАША СІМ'Я

Грузія

Першоапостол Ж.-Л. Шнайдер відвідав м. Тбілісі

17-й рік видання, № 12, грудень 2015 р.

Зміст 12/2015

СЛОВО І ВІРА

03 НАСНАГА
Думки Першоапостола про єдність

04 У ЦЕНТРІ УВАГИ
Першоапостол відвідав країни Закавказзя – Грузію і Вірменію

05 БОГОСЛУЖІННЯ
30.08.2015 р. у м. Тбілісі (Грузія)

Слово із Біблії: 2 Солунян 3, 5

11 АПОСТОЛИ ПИШУТЬ
«Тоді ви знов побачите…»
(апостол Вільгельм Ґоєр)

ЖИТИ ВІРОЮ

12 МІРКУВАТИ – СЛІДУВАТИ
Що таке правда?

13 ПОРТРЕТ
Бажання жити
Бог уберіг мене від смерті

15 МІЙ ДУХОВНИЙ ДОСВІД
За добросусідство
Моя вчителька

16 МУЗИКА В ЦЕРКВІ
Частина 1. *З історії створення нового російськомовного пісенника*

НАША ЦЕРКВА У СВІТІ

18 КАТЕХІЗИС У ЗАПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ
Людина й необхідність відкуплення

20 КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ
Таджикистан. *День подяки з окружним апостолом В. Надольним*
Україна. *День подяки в українських громадах*
Україна. *Апостол А. Будник на Дні молоді у Південній Німеччині*
Допомога біженцям – наш обов'язок

ЦІКАВО ЗНАТИ

24 ТЕСТИ НА ЗНАННЯ БІБЛІЇ

ХТО Я?

Обкладинка: Цмінда Самеба – собор Святої Трійці - головний кафедральний собор Грузинської православної церкви у м. Тбілісі / *Фото: В. Шуґ*

ВИХІДНІ ДАНІ:
Часопис «НАША СІМ'Я», № 12, 2015

Засновник: релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюріх, Швейцарія)

Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, Тернопіль, Україна, 46002, тел./факс: (+380352) 524732, e-taii: p.bich@nak.org.ua Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович. Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович.

Друк: ПП Монастирська 3. А. м. Тернопіль, Україна. Наклад: 1000 прим. (українською мовою).

Цей часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та всіх зацікавлених осіб. Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність: Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні, проспект Тичини, 18-А, м. Київ, 02152, ЄДРПОУ 14301165;

Банківські реквізити для переказу пожертвувань: АТ «ПроКредит Банк», р/р 26002210016749 МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165; Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке інше копіювання вимагається дозвіл видавництва.

Люди, які зображені на фотографіях у рубриці «Духовний досвід», не мають нічого спільного з авторами й дійовими персонажами статей, які в ній публікуються.

Видавництво не несе відповідальності за добровільно надіслані фотографії та рукописи.

Фото: Джессіка Кремер

Єдність

Любі брати і сестри, коли я повертаюся зі своїх поїздок додому, то мене нерідко сповнюють неабиякі враження. Мене вражають зокрема розмаїтість і багатогранність нашої Церкви. Однак з такою багатогранністю жити нелегко. Християни Новоапостольської церкви живуть майже в усіх країнах світу, вони розмовляють різними мовами і представляють різні культури.

Та для Ісуса Христа важливо, щоб усі ми були об'єднаними й згуртованими, щоб ми плекали єдність. Саме про єдність Він молився в особливо нелегкий час Свого життя, зокрема перед тим, як Його мали взяти під варту. То як нам осягнути єдність? З власних сил годі, а з Богом – можна. Взірцем єдності є Триєдиний Бог Отець, Син та Святий Дух. Усі три Божі іпостасі об'єднує спільна воля, усі вони свідчать одна про одну. Усі вони діють на благо спасіння людини. Адже Господь Ісус наголошував: «Я і Отець – одно».

А як нам, людям, домогтися такої єдності? Її можемо осягнути завдяки Ісусові Христові. Адже Він зробив нам, людям, перший крок назустріч: Він став Людиною і розділив нашу участь. Він віддав за нас Своє життя. Завдяки хрещенню Водою і Святим Духом Він оселився у нашому серці, а завдяки Святому Причастю сприяє нашому духовному становленню. Отже, наш обов'язок – турбуватися про те, аби Бог дійсно жив у нашому серці. Чим більше ми єднаємося з Ісусом Христом, тим простіше нам плекати єдність і бути згуртованими. Тому працюймо над тим, аби виконувати Його волю: Господь бажає, щоб ми осягнули вічне спілкування та згодом ділили все з Ним. Для цього нам треба плекати помисли, які були в Нього. Його друзі мають бути нашим друзями; Його вороги – нашими ворогами. Він бажає, аби ми щиро свідчили про Нього. Нам не треба хизуватися власними здобутками і заслугами, а розповідати людям про Господні діла, про Його любов та жертву. Він бажає також, аби ми працювали на благо Його справи і разом з Ним уболівали за неї.

Єдність – це не однаковість! Нам, аби плекати її, не треба відмовлятися від чогось свого, від власних традицій і культури. Усі ми є різними, та нас об'єднує спільне бажання – слідувати за Ісусом Христом.

Отже, тримаймося один одного у радощах і горі. Гуртуймося та спільно поклоняймося Богові, а не критикуймо один одного. Об'єднуймо всі свої зусилля, аби служити Господові.

Ваш Жан-Люк Шнайдер

Першоапостол відвідав країни Закавказзя – Грузію та Вірменію

Вірменія і Грузія, дві колишні радянські республіки, здобули в 1991 році незалежність. Опіку над ними здійснює Регіональна церква «Північний Рейн-Вестфалія». У серпні 2015 року саме їх згідно з планом богослужінь відвідав Першоапостол. У Вірменії налічується понад 1300 членів Новоапостольської церкви, яка з 1997 року отримала офіційне державне визнання. 29 серпня у залі будинку культури м. Ванадзор відбулося богослужіння Першоапостола для місцевих братів і сестер. У Грузії в розпорядженні нашої Церкви знаходяться чотири церковні споруди й один молодіжний центр. Там богослужіння Першоапостола проходило у церкві столичного Тбілісі. Завдяки своєму розташуванню на межі Східного і Західного Кавказу у XIX столітті це місто стало його культурним центром. Перси, монголи, турки, хорезмійці і росіяни залишали у Тбілісі свою архітектурну та культурну спадщину, що досі вражає своїм блиском не лише вночі, а й удень, як-от зведений у 2004 році кафедральний собор Цмінда Самеба, собор Святої Трійці (див. яскраву споруду на фото ліворуч, а також на титульній сторінці).

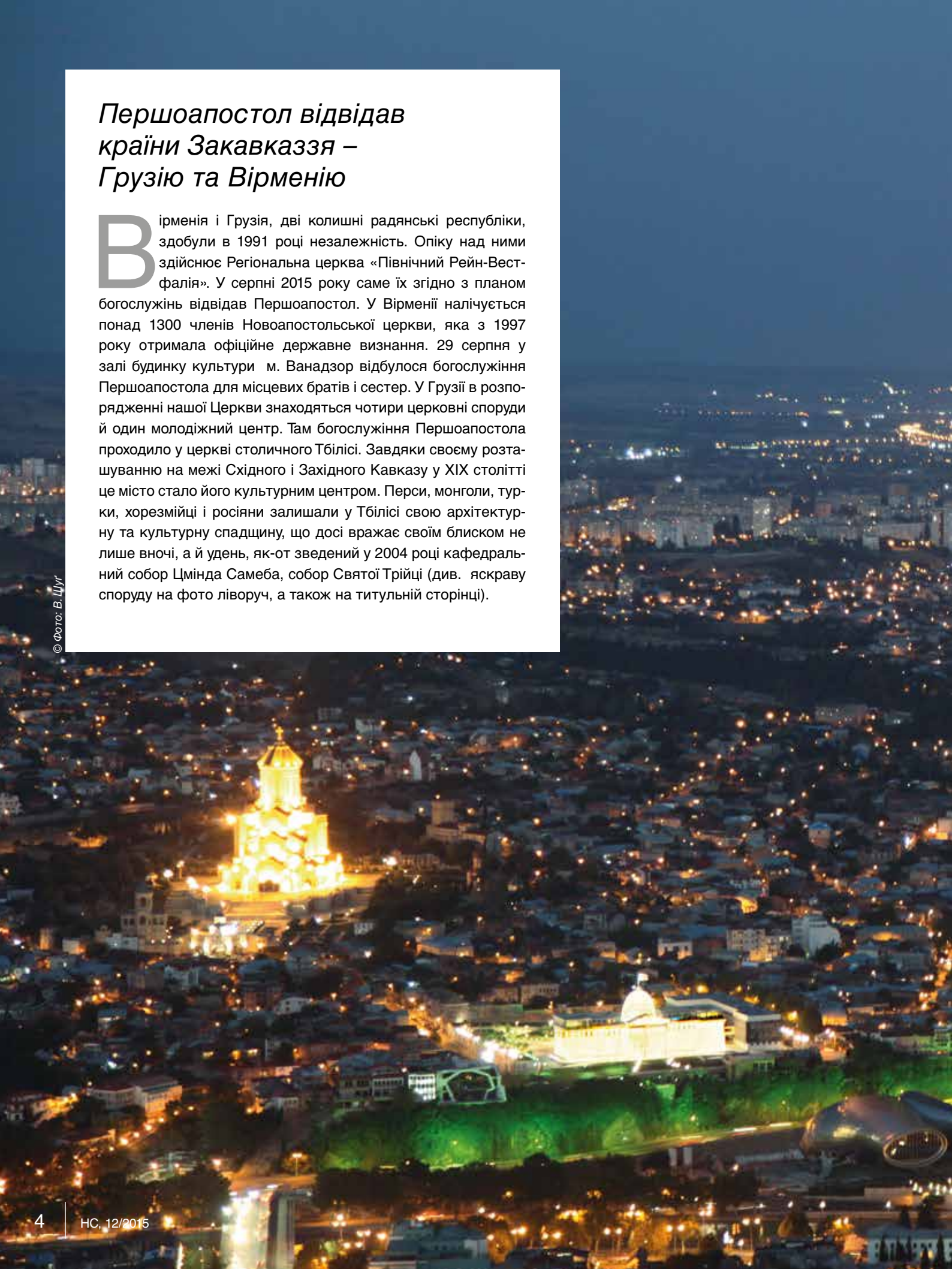

© Фото: В. Шуг

«Бог бажає тобі тільки спасіння. Він бажає служити тобі; Він бажає нічого іншого, як тільки допомагати тобі; Він бажає подарувати тобі щось надзвичайно величне; те, на що ми не заслуговуємо – Свою милість».

Першоапостол Жан-Люк Шнайдер
30.08.2015 р.

БОГОСЛУЖІННЯ 30 СЕРПНЯ 2015 РОКУ

Місто/країна: Тбілісі/Грузія
Вступна пісня: «Нехай серця нас об'єднають!» (332)
Супровід: окружний апостол Шторк, апостоли Казаку, Гамов, Гоєр, Лазарєв, Оттен, Шорр, Шуг.
Кількість учасників: бл. 200

Слово із Біблії: 2 Солунян 3, 5

«Господь же нехай направить серця ваші на любов Божу й на Христову терпеливість»

Приймати правильні рішення

Любі брати й сестри, дорогі гості, я дуже вдячний нашим сестрам за те, що вони виконали пісню французькою мовою. Гадаю, що не всі її зрозуміли, а тому стисло передам її зміст. Ця пісня прославляє Ісуса Христа; у ній йдеться про те, що Він є добрим Другом, Який завжди веде та підтримує нас. Її слова прекрасно змальовують нашого Господа: Він не віддає накази, а допомагає, супроводжує і веде нас у житті.

Бог покликав сьогодні вранці всіх нас у Свій дім; Він бажає служити, бажає допомагати нам. Господь покликав нас сюди не як начальник, не як генерал, який скликає військо і віддає накази; а – для того, щоби послужити нам.

Підприємцю, який розпочинає свій бізнес, потрібні гроші, інвестиції і капітал. На них він купляє фабрику, станки, засоби виробництва та наймає працівників. Він ставить за мету, аби його підприємство було успішним і прибутковим. Цього ж бажають його співробітники. Він, звісно, заохочує та мотивує їх до цього. Поки вони йому потрібні й корисні, то все йде добре. Та як тільки той чи інший працівник не влаштовує його, то він міняє його на іншого. Якщо він довідується, що за кордоном робоча сила обходиться йому дешевше, то там будує фабрику. Чи добре це, чи ні, я не беруся судити, бо це не є темою нашої проповіді.

Бог поставив перед собою мету відкупити нас. Він «заплатив» за нас велику ціну. Нею є життя Його Сина. Він звів Свою справу відкуплення. Ми є частиною Його справи, яку Він довершує. Кожен із нас є для Нього важливим. Адже Він заплатив за кожного з нас високу ціну. Ісус Христос приніс Себе у жертву персонально за тебе. Ти опинився у лоні Божої справи не просто тому, що милостивий Бог саме тепер потребує тебе, а коли ти виявишся непотрібним, то Він викине тебе геть. Ні! Усе, що Він робить, Він робить персонально для тебе. Тут можна було б заперечити: «Але ж Бог бажає, щоб усі люди спаслися! – І Він може домогтися цього, бо є всемогутнім». Усе, що Бог робить для тебе, Він робить і для мене, і для нашого ближнього. Ми не належимо просто до певної організації. Син Божий приніс Себе у жертву, бо бажає відкупити тебе і мене. Та Бог залишає за кожним із нас право вільного вибору. Він ніколи нікого ні до чого не змушує. Хоча міг би запросто це зробити.

Уявіть-но собі, що всемогутній Бог застосував незначну частину Своєї влади і змусив нас бути слухняними. Як тільки б ми не були неслухняними,

Ісус Христос приніс Себе у жертву персонально за тебе.

то Він наказував би нас. Тоді всі люди були б слухняними, але виключно із страху. Саме цього Бог не бажає. Бог створив людину і наділив її вільною волею, дав їй право вільного вибору. Отже, ти і я, ми є вільними у своєму виборі й можемо самостійно приймати рішення на користь Бога або ні. Бог не змушує, а супроводжує нас; Він звертається до нашого серця. У Біблії нерідко саме серце пов'язують із прийняттям життєво важливих рішень. Бог звертається до нас, щоб ми приймали правильні рішення з любові до Нього.

Інколи люди обурюються, що Бог не карає злих людей. Він робить це свідомо, бо бажає, аби кожна людина добровільно приймала рішення на Його користь. Милостивий Бог звертається до нашого серця, щоб ми – з любові до Нього – приймали рішення на Його користь.

У нашому слові йдеться про Божу любов і Христову терпеливість. Вони нагадують нам про Божу волю. Бог бажає спасти твою душу. Бог, виявляючи до тебе любов, бажає повернути тебе до спільності, до єднання з Собою. Бог чинить усе тільки з любові до тебе. З любові до людей Бог прийшов у постаті Ісуса Христа на землю. Господь не казав, що прийшов, аби Йому служили; а – щоб служити іншим. Саме так проявилася Божа любов. Святий Дух відкриває нам, що Бог бажає нам дати: вічне щастя і вічне спілкування із Ним. Він відкриває нам велич Своєї волі, на яку ми не заслуговуємо. Він дає нам це даром, виключно – з благодаті.

Божий Дух об'являє нам Божу любов. Він нагадує нам, що Бог бажає тобі тільки спасіння. Він бажає служити тобі; Він бажає ніщо інше, як тільки допомагати тобі. Він бажає подарувати тобі щось надзвичайно величне, те, на що ми не заслуговуємо – Свою милість.

Божий Дух об'являє нам також Христове терпіння. В інших варіантах перекладу мовиться також про Христову витривалість. Божий Дух мовить нам: Ісус Христос помер за тебе. Йому довелося піти на хрест, довелося страждати – за тебе! Він любить тебе і тому зніс усе, тому витерпів усе до кінця.

Божий Дух нагадує нам про те, що Бог допоміг Своєму Синові знести страждання. Бог мовив Йому: «Ти єси Син Мій любий, у Тобі – Моє уподобання» (Мк 1, 11). Любов Отця до Сина полягала не в тому, що Він мав уберегти Його від страждань, а в тому, що Він додав Йому потрібних сил знести їх. Він посилав до Ісуса Христа то ангелів, які підкріпляли Його; то учнів, які допомагали й підтримували Його; то інколи навіть незнайомих людей, які надавали Йому допомогу. Згадаймо, приміром, про чоловіка, який замість Нього ніс хрест.

Святий Дух спрямовує наш погляд на Христове терпіння. Згадайте, що тільки не довелося зазнати Господові Ісусові та як Бог допомагав йому в цьому. Він не позбавив Його страждань, а допоміг знести їх і додавав потрібних для цього сил.

Святий Дух спрямовує наш погляд на Божу любов. Бог завжди був вірним людям, а вони нерідко були віроломними до Нього. Та, незважаючи на невірність людей, Бог продовжував їх любити. Бог був завжди вірним.

Усе це відкриває нам Святий Дух. Отже, Пам'ятаймо про Божу любов і Христову терпеливість! Вони допоможуть нам приймати правильне рішення. Бог очікує від нас, щоб ми, коли приймаємо рішення, опиралися на Його слово.

Маленьку дитину вчать правильно поступати. Мати пояснює своїй малолітній дитині, що коли на вулиці холодно, то їй потрібно тепло одягатися. Та коли дитина виростає, то її вже не вчать цьому.

Бог очікує від нас, щоб ми були дорослими християнами. Є люди, які, аби правильно виконати Божу волю, вимагають від Нього тих чи інших знаків.

Пам'ятаймо про Божу любов і Христову терпеливість!

Я пригадую свої юнацькі рокита одного брата, який був закоханий в юну сестру. Він молився і просив у Бога знак у вигляді біблійного слова про те, чи підходить вона йому чи ні. Потім він відкривав Біблію і, якщо натрапляв не на слушне слово, то закривав її та продовжував шукати, аж поки врешті-решт не знаходив таке біблійне слово, яке його влаштовувало. Тоді він казав: «Так, вона мені підходить!».

Любі брати і сестри, не шукаймо біблійних знаків для прийняття правильних рішень. Бог не бажає також, щоб ми перекидали прийняття рішень на служителів Церкви і казали: «Прийми рішення і скажи мені, як я маю поступити!» Нам треба самостійно приймати рішення. Якщо будемо пам'ятати про Божі любов і про Христову терпеливість, то прийматимемо правильні

Фото: В. Шуг

Бог чинить усе тільки з любові до тебе.

рішення; а саме: «Я люблю Бога, бо Він мене любить. Я люблю Його, бо Він спершу полюбив мене». З любові до Бога ми прийматимемо рішення на користь того, аби служити Йому. Чимало людей служать Богові, бо потребують Його: «Зроблю щось для Бога, і Він буде прихильним до мене. Принесу Йому ту чи іншу жертву, і Він віддасть мені за це». Таке рішення є рішенням за розрахунком. Пам'ятаймо, все ж, про Божу любов. Любімо та служімо Йому, бо Він любить і служить нам.

Ми не заслуговуємо на те, що Бог з любові дає нам. Любімо ближнього не з розрахунку і не тому, що потребуємо його, а за те, що він є цінним для Бога. Якщо будемо пам'ятати про Христове терпіння і про те, що Він усе зніс та витерпів до кінця, то поступатимемо також так. Чи личить нам Богові сказати: «Ах, я не витримую, бо мені забагато, бо мені заважко!» Ні! Якщо пам'ятатимемо про жертву Ісуса Христа, то збагнемо: нам треба терпіти до кінця. Пам'ятаймо про те, як Отець допоміг Своєму Синові. Милостивий Бог надасть і нам поміч, якщо будемо просити: «Прошу, додай мені сил нести хрест. Благаю, додай мені сил дійти до кінця». Пам'ятаймо про Боже терпіння і тоді матимемо терпіння як до самого себе, так і до свого ближнього.

Бог не бажає примушувати нас до чогось; Він бажає, аби ми добровільно приймали рішення на Його користь. Таке рішення буде завжди правильним.

Після співслужінь апостолів Першоапостол зокрема сказав:

Сьогодні ми знову сміємо святкувати у Божому домі Святе Причастя. Ми відзначаємо його у пам'ять про Ісуса Христа. Це – щось більше, ніж просто спомин про Його смерть. Існує, однак, небезпека, що святкування Святого Причастя може стати звичкою. Ми просто зви-

каємо до того, що щонеділі святкуємо Святе Причастя. Однак дорогі брати й сестри, так не має бути!

Будь-яка нація, і ваша також, вшановує пам'ять загиблих воїнів. Ми пам'ятаємо про них і вшановуємо їхню пам'ять, бо знаємо, що вони віддали своє життя за нашу волю.

Господь також помер за нас. Пам'ятаймо про те, що Ісус Христос був такою ж людиною, як і ми з вами. Нас охоплюють особливі почуття, коли ми бачимо наслідки дорожньої аварії або коли ми зустрічаємося з людьми, яких спіткало горе, і вони йдуть на цвинтар, бо втратили рідну людину. Хвороба та страждання ближнього також не залишають нас байдужими. Під час святкування Святого Причастя ми згадуємо про страждання Ісуса Христа. Він не був якоюсь надприродною Людиною, а людиною, яка, як і ми з вами, зазнавала біль і страждання. Йому довелося померти. Не хочу перебільшувати, але під час кожного святкування Святого Причастя ми маємо, неначе ставати свідками смерті Ісуса Христа.

АПОСТОЛ СЕМІОН КАЗАКУ:

Люди, буває, кажуть: «Годі! Більше не можу!». Давайте будемо терпеливо очікувати на Друге пришестя Ісуса Христа. Адже Він також виявляє терпіння до нас.

АПОСТОЛ ВАЛЬТЕР ШОРР:

Я бажаю молитися і просити в Бога: «Допоможи мені ще більше цінувати Твою любов і ще більше збагнути Твоє терпіння». Тоді мені буде добре з Господом.

Вона має торкатися нашого серця, зворушувати його.

Важливо, щоб Святе Причастя учило нас чомусь. Ми віримо в те, що Господь Ісус, будучи Людиною, зазнав неабияких страждань. Ми віримо також, що Він співчуває і розуміє нас. Завдяки Святому Причастю ми сповнюємося силою та впевненістю: «Жодна людина мене не розуміє, але Ісус розуміє. Він розуміє мій біль, мої страждання і турботи». Гадаю, що серед нас є також люди, які думають: «Мене ніхто не розуміє!» Та Господь Ісус сьогодні вранці мовить до нас: «Я розумію тебе!» Він здобув перемогу. Він, незважаючи на страждання і біль, зберіг вірність. Отже, хто, як не Ісус, може надати мені допомогу. Ми, незважаючи на страждання і несправедливе ставлення до себе, знайдемо в Ісуса Христа необхідну допомогу та збережемо Йому вірність. Відзначаючи Святе Причастя, ми свідчимо: «Я вірю в те, що Ісус Христос допоможе мені». Святкуючи Святе Причастя, ми відзначаємо перемогу Ісуса Христа над гріхом і смертю: Він воскрес та здобув перемогу. Отже, Святе Причастя є торжеством надії. Тепер ми можемо сказати сатані: «Ти можеш робити що завгодно, але Ісус Христос переміг тебе». Нехай Святкування Святого Причастя додасть нам упевненості: і люди, і сатана можуть робити що завгодно, та Ісус Христос здобув перемогу.

ОСНОВНІ ДУМКИ:

Якщо ми бачимо Божу любов, то приймаємо рішення поступати по любові.

Якщо ми бачимо Божу любов, то приймаємо рішення бути терпеливими.

Послання апостола

Фото: Франк Шульдт

ОКРУЖНИЙ АПОСТОЛ ВІЛЬГЕЛЬМ ГОЄР

ДАТА НАРОДЖЕННЯ: 22.10.1953
ПРОФЕСІЯ: учитель
ОКРУЖНИЙ АПОСТОЛ З 11.12.1994
РЕГІОН ДІЯЛЬНОСТІ: Північний Рейн-Вестфалія, Вірменія, Французька Гвіана і Мартиніка

«Тоді ви знов побачите…»

Ми довго готувалися до візиту Першоапостола у Грузію. У переддень відбулося його богослужіння у сусідній Вірменії, у якому взяли участь брати і сестри з усіх тамтешніх громад.

З доступних інформаційних джерел довідуємося, що Республіка Вірменія є гірською країною, яка розташована на Кавказі, у південно-західній Азії, і не має доступу до моря. Вона межує з Грузією, Азербайджаном, Іраном і Туреччиною. У 1991 році після розпаду Радянського Союзу Вірменія здобула незалежність – відтоді там почала діяти наша Церква.

Привезти братів і сестер із найвіддаленіших гірських сіл та забезпечити порядок під час Святого Причастя у великому залі, де вони зібралися вперше, – це нелегке завдання. Та ми впоралися з ним. Майже всі місця залу були заповненими.

Фото: Франк Шульдт

Наші брати та сестри здебільшого є матеріально малозабезпеченими; багато дорослих чоловіків працюють за кордоном, аби якось утримувати свої сім'ї. Богослужіння – це для них неабияка віддушина; адже там вони спілкуються, черпають з Божого слова втіху й розраду, а також завдяки таїнству Святого Причастя сповнюються потрібною духовною снагою.

На богослужінні Першоапостола були присутні переважно жінки з дітьми і молоді люди. Вони з нетерпінням чекали, якою біблійною цитатою буде служити Першоапостол. В основу свого богослужіння він поклав слова із Малахії 3, 18: «Тоді ви знов побачите різницю між праведником і безбожником, між тим, хто служить Богові, і тим, хто Йому не служить».

Унаслідок напруження, викликаного відповідальністю, яка лежала на мені, апостолові, я лише згодом, коли повернувся у Німеччину і провів там цією біблійною цитатою два богослужіння, збагнув по-справжньому його величну суть. Під час випробовувань, негараздів і труднощів, які нам доводиться зазнавати, ми не завжди в змозі збагнути винагороду, яку осягнемо наприкінці за те, що вели боротьбу зі злом, що не падали духом у час випробовувань та не втрачали довіру до Бога, коли з нами траплялося лихо. Я радію за наших гідних любові вірменських братів і сестер, які виявляють по-дитячому щиру віру в те, що ця євангельська звістка по праву відкриває їм світлі перспективи та допомагає впоратися з труднощами повсякденного життя. Я радію також за всіх Божих дітей, які, як і я, із цієї яскравої біблійної цитати черпають утіху танаснагу.

Вільгельм Гоєр

МІРКУВАТИ – СЛІДУВАТИ

Що таке істина?

Я у відпустці в Америці. Я знаходжуся у супермаркеті і стою перед полицею завдовжки 15 метрів, на п'ятьох рядах якої щільно, одна біля одної, розташовані буханки хліба. Мені вельми складно зробити вибір. Адже кожна хлібина рекламує і вихваляє себе, мовить, що є найкращою, найсмачнішою та найкориснішою для здоров'я. Де тут істина?

Ще один приклад – продаж автомобілів. Автосалони вишуканими словами вихваляють свій товар. Чому, однак, незважаючи на анонсовану в фахових журналах і рекомендаціях консультантів якість, увесь світ – а особливо продавці цього товару – не їздять на цих авто, є для мене повною загадкою? У мене голова йде обертом. То де ж істина; де правда, а де обман? Адже у житті нам не раз доводилося мати справу з одвертим обманом.

Маленька Селіна стоїть перед своєю бабусею, безневинно кліпає очима і вигадує різні історії про те, як у квітки на клумбі зламалася голівка. Бабуся, посміхаючись, запитує: «Донечко, чи правду ти кажеш?!»

Фердінант і Фрауке запросили приятелів до себе в гості та розповідають їм про те, як під час круїзної подорожі натрапили на китів. «Ні, Ферді, не так. Ми двічі, а не тричі бачили китів. І бачили тільки чотирьох чи п'ятьох, а не, як ти кажеш, сімох китів». Фердінанд у відповідь: «Ні, ні, це правда! Ми тричі натрапляли на китів і бачили щонайменше шістьох». Фрауке продовжує наполягати: «Ні, це неправда!» Гості закочують очі: «Та годі вам сперечатися! Ви бачили китів. Це – правда. І цього нам достатньо».

Ми споживаємо хліб, який забезпечує наш організм енергією, що міститься у ньому. Однак, як саме хліб розкладається в нашому організмі на вуглеводи й воду? На уроках біології нам не раз тлумачили про цикли трикарбонових кислот, які відбуваються у клітинах нашого організму. Яка нам користь з цієї незаперечної істини? Я споживаю хліб, і мій організм перетворює його на енергію, незалежно від того, чи знаю, чи не знаю я, як саме це відбувається.

Апостол Фома, до якого ми, сучасні люди, так схожі, перечить Ісусові Христові. Господь мовив до нього: «І коли відійду і вам місце споготую, то повернуся і вас до Себе візьму, щоб і ви були там, де Я. Куди ж Я йду – ви знаєте путь». Апостол Фома шукав істину і не знав про Господній шлях. На це Ісус Христос йому відповів: «Я - путь, істина і життя! Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене». Однак, істина, про яку Ісус Христос вів з Фомою мову, не була відповіддю на його запитання. Цю істину годі виміряти у сантиметрах чи прив'язати до конкретного місця. Істина Ісуса Христа є утаємниченою; аби осягнути її, треба виявляти віру.

Сучасним людям годі збагнути наступне: аби пізнати істину Ісуса Христа, треба виявляти віру. Адже сьогодні вони точно вимірюють, визначають та зважують істину. Для цього їм віра не потрібна. І ось результат численних опитувань: внутрішня віддаленість багатьох християн від віри у Бога, хитка віра в Його існування і важливість для життя сучасної людини. Бог, по суті, відсутній у їхньому повсякденному житті.

Отже, слова Ісуса Христа стосуються нас з вами: «Коли хтось Мене любить, той слово Моє берегтиме і злюбить його Мій Отець, і прийдемо Ми до Нього, і в Ньому закладемо житло». Ця істина позбавлена будь-якої наукової точності. Її можна осягнути лише вірою. Саме вона допоможе нам збагнути смисл життя, утішає, робить нас щасливими, додає миру та спокою, і веде до Бога. «Вірте Мені!» – так просто і нескладно просить Ісус Христос. Ось у чому істина.

art

Вклонімось тим великим рокам…

У 2004 році на нашу адресу надійшов лист від парафіянки з міста Костроми Валентини Павлівни Метелькової. Він починався зі слів: «Здрастуйте, Тетяно, вирішила написати на Вашу адресу й поділитися з Вами своїми почуттями». Признаюся, листи з такими одкровеннями читати нелегко, ще складніше їх публікувати, бо ж слова «поділитися почуттями» не завжди означають прохання їх надрукувати. На жаль, 27.01.2009 року Валентини Павлівни не стало, і ми пропонуємо вам познайомитися з уривками з її листа одинадцятирічної давнини. Другу розповідь ми одержали у вересні 2007 року з м. Дивногорська, у якій, як і в першому листі, відчуваються вдячність Богові за Його поміч і радість від того, що є наша церква. Тож і ми безперестанку радіймо цьому!

Відп. редактор Т. Ускова

Бажання жити

«Сама я родом із Москви, де я й прожила до 1941 року. Моїх батька й діда розкуркулили й вислали з Москви. За словами бабусі, мама якось нелегально одержала від мого батька листа про те, що в Москву він більше не повернеться. Тоді мама вийшла заміж за іншого. Коли мені було шість років, батько несподівано повернувся в Москву. Мама вирішила піти від другого чоловіка до мого батька, та її чоловік не дозволив. Він штовхнув її під потяг. Так мама загинула, а я потрапила у дитячий будинок, де й зустріла війну. У перші же дні війни наш дитячий будинок евакуювали у м. Калугу. Коли туди прийшли фашисти, німкені розібрали старших 8 років дітей по домах, щоби вони виконували для них якусь хатню роботу. Особисто мені доводилося доглядати свиней, а хлопці повинні були рити канави й заповнювати їх водою, яку потім пили поросята. Багато про це писати нема що. Було холодно й голодно. Я постійно хворіла. Спасибі німецькому лікареві, який мене просто врятував, при цьому попередив, що в 11-12 років у мене не залишиться жодного зуба. Після звільнення Калуги від фашистів нас знову помістили у дитячий будинок, а наприкінці війни повернули у м. Москву. У рідне місто я повернулася хвора та без зубів, так усе життя й ношу протези.

Прийняття у громаду. На фото: Валентина Павлівна (у центрі), перекладачка й священик із Німеччини

Фото: з архіву автора

Валентина Павлівна Метелькова 02.07.2006 р.

Фото з архіву громади

У 18 років я вийшла заміж за моряка з м. Костроми й поїхала за ним із Москви у його рідне місто. Незабаром у нас народився син. Та моє щастя тривало недовго: спочатку загинув чоловік, а після нього помер і син. Я вдруге вийшла заміж і знову народила сина, та другий чоловік також загинув. Добре, що другий мій син залишився живий. Важко було мені у житті, тричі нас обкрадали. Бувало, що руки зовсім опускалися…

У 1990 році у м. Кострому з Німеччини приїхали священнослужителі із Новоапостольської церкви. Спочатку мені просто захотілося подивитися на них, та потім я залишилася в громаді й ось вже 13 років є парафіянкою Новоапостольської церкви. Дякуючи церкві, у мене з'явилося бажання жити й служити. За цей період часу я залишилася зовсім одна, іноді на душі буває нестерпно боляче. Та, очевидно, Бог усе знає й дає мені сили. Кожний свій день я починаю з молитви, і, знаєте, стає легше. Хоча в мене зараз нікого нема, та є моя церква, і я цьому дуже рада. Пробачте, що зважилася Вам написати.

З повагою, В.П.Метелькова»

Бог уберіг мене від смерті

Народилася я на Україні 30 березня 1927 року. У дитинстві, пам'ятаю, батьки водили мене у Лютеранську церкву, та в 1941 році розпочалася війна, і всі церкви були закриті. Життя було важким, церков ніде не було, та Бог, мій Спаситель, був завжди зі мною. Якось я мало не втопилася, та з Божою допомогою в останню мить мене врятували.

Під час окупації мене насильно відправили на роботу в Німеччину. Спочатку мене тримали в трудових таборах округу Берлін-Бранденбург, а перед взяттям Берліна радянськими військами мене відправили в м. Нойбранденбург. Працювала я на різних роботах майже аж до Перемоги. 29 квітня нас звільнили війська під командуванням К. Рокосовського. У той день, щоби врятуватися від куль, ми, в'язні табору, вирішили викопати собі якусь схованку. Викопали яму, накрили її гілками – і всі жінки спустилися в неї. З ними ще був хлопчик років чотирьох-п'яти. Я в цю яму не стала спускатися, а залишилася у таборі на нарах. Раптом пролунав вибух – у сусідній барак потрапив снаряд й вибухнув. Мене кинуло на підлогу, і я повзком поповзла до ями. Там мене зустріли. До табору стали підходити радянські танки, й один танк під'їхав аж до нашої ями. Та у цю мить з іншого барака вибігли жінки й закричали, що в ямі знаходяться діти. Танкіст підійшов до ями й крикнув: «Вилізайте!» Я насмілилася першою, за мною виліз той хлопчик. Ще мить і ми залишилися би в тій ямі назавжди. А коли я зайшла у свій барак, то побачила, що втому місці, де я лежала на нарах, був осколок снаряда. Бог у черговий раз зберіг мене від смерті.

Удень йшли сильні бої, та ввечері наступило затишшя. Я вирішила пошукати щось із їжі та одягу. Навколо все було в диму та вогні. Я зайшла у триповерховий будинок і на першому поверсі побачила на поличках тюки з матерією, а на стіні дуже багато годинників. Крім матерії я знайшла мотки ниток і взяла два з них. Більше ні до чого не доторкалася – боялася, що хто-небудь мене побачить і покарає. Як тільки вийшла з будинку, вся стіна цього будинку за моєю спиною впала. Та я знову не постраждала! По дорозі до табору я побачила вантажну машину. Поряд із нею були люди. Я підійшла до машини, і один солдат протягнув мені великий круг сиру. А я і не знала, що це таке. У таборі всі зраділи моєму приходові. І той сир, що я принесла, був розрізаний на маленькі шматочки так, щоби хватило всім.

У моєму житті було чимало випадків, коли без допомоги нашого Спасителя мені було би дуже погано. Під час війни я декілька разів губилася від своєї мами, та потім «випадково» знову знаходила її. Після війни ми з мамою жили разом. Вона прожила 91 рік. Поховала я її в 1985 році. А в 2003 році у віці 56 років помер мій єдиний синок. Мені було дуже важко. Одного разу перед його смертю я вийшла в коридор і з сльозами на очах почала молитися Богові, щоби Він позбавив мого сина від страждань і послав йому ангелів-охоронців. Вранці сина відвідала його донька, й він їй сказав: «Сьогодні вночі ангели прийшли до мене. Вони й зараз тут». Того ж дня, 5 серпня, мій син помер. Я думала, що піду з життя вслід за ним, та Бог мене зберіг і береже по сьогодні.

У Новоапостольську церкву я ходжу вже 9 років. І я дуже рада, що є така церква. Недавно я серйозно захворіла, у мене відкрилася сильна носова кровотеча. Лікар зі «швидкої допомоги» зупинив її, та не надовго. Так повторювалося декілька разів, поки про це з розмови по телефону не дізнався наш окружний старійшина. Він приїхав до мене з візитом, і ми разом із ним помолилися, стоячи на колінах. Наш Небесний Отець почув цю молитву й допоміг. Кровотеча більше не повторювалася.

Я кожного ранку молюся Богові й дякую Йому за прожиту ніч, а ввечері дякую за прожитий день. Зараз я живу одна, та мене відвідують внучка й невістка (дружина сина). Я рада, що Бог дав мені їх. Я щодня прошу вБога здоров'я, терпіння, сил і розуму та дякую Йому за все, що Він дає мені для життя!

Сестра за вірою
Емма Ріффель»

За добросусідство

Наполягати на своєму праві чи поступати так, аби сподобатися Богові? Прагнути до миру чи наполягати на дрібницях? – Стосунки з сусідами складаються не завжди просто.

Коли я думаю про те, що сталося тоді, розумію, що це було невелике незначне непорозуміння між мною та сусідами. Та з того часу вони більше зі мною не віталися, не вітали мене й не повертали голови в мій бік, не усміхалися до мене. З тих пір між нами запала мовчанка. На жаль.

Через рік я сама собі почала здаватися набридливою, тому що все ще віталася з ними, хоча у відповідь не було жодної реакції. «Сусід, напевно, вважає мене наївною», – подумки говорила я сама собі. Я почувала себе майже не розумною. Та щось знову й знову змушувало мене вітатися. Пройшов ще рік. Одного разу до мене звернулася сусідка: «З того, що ти завжди щиро вітаєшся з нами, хоча ми й не відповідали на твої вітання, ми зробили висновок, що ти не тримаєш на нас зла». Сьогодні мої сусіди усміхаються мені при зустрічі й вітаються у відповідь.

Чи була я впертою? Наївною? Нерозумною? Ні, я думаю, що Святий Дух спонукає нас до такої поведінки у потрібну мить, навіть якщо розум давно вмовляє нас чинити по-іншому.

С.Б.

Моя вчителька

Коли я читаю у різних замітках слова: «Чимало людей з радістю пригадують своїх учителів недільної школи, їх окремі вислови, сповнене любові ставлення», мені пригадується наступне.

З квітня 1960 року я – тоді мені було лише сім років – почав відвідувати недільну школу. Заняття проводилися щонеділі під вечір одночасно з богослужіннями, які проходили у сусідньому будинку нашої церкви.

Я добре пригадую той перший день: на мене напав панічний страх, і я не хотів відпустити руку своєї мами. Я хотів, щоби вона пішла зі мною на заняття. Та мама не хотіла й слухати мене. Я спробував сховатися у гардеробі за пальто, що там висіло, та й це не допомогло.

Тоді наша вчителька недільної школи з любов'ю взяла мене за руку й привела до інших дітей у приміщення для занять. З часом виникло довір'я, і я потім із задоволенням ходив на її заняття.

Через декілька років наша вчителька переїхала в іншу місцевість. Наприкінці 1980-х років вона знову повернулася в наше місто й поселилася в маленькій кімнаті Будинку пристарілих. Відвідування богослужінь через нездоров'я було для неї неможливим. Коли я одного разу відвідав її, ми схвильовано розмовляли, й вона сказала мені: «Я багато молилася за тебе». Через декілька тижнів душа її відправилася у вічність. Коли я пригадую ці її слова, вони глибоко торкаються мого серця. Я дуже вдячний, що хтось молився за мене, і зберігаю глибоку повагу до своєї доброї, люблячої вчительки.

Дорогі брати й сестри! У нашому журналі відкривається нова рубрика під назвою «Мандруйте з нами». Для того, щоби зробити цю рубрику цікавою, звертаємося до вас із закликом допомогти нам у її створенні. Якщо у вас є цікава інформація про ваш край, який ви би радили відвідати всім, а також яскраві якісні фотографії, зроблені вами самими, присилайте їх нам за адресою: redak-ns@nak.org.ru. Обсяг допису – 1 сторінка формату А4. Фотографії повинні бути високої якості,від dpi 300 й вище. Кращі замітки й фотографії будуть опубліковані у нашому журналі! При цьому хочемо вам нагадати, що за матеріали, опубліковані в нашому журналі, гонорар не виплачується.

З повагою, редакція журналу «Наша новоапостольська сім'я»

МУЗИКА В ЦЕРКВІ (ЧАСТИНА 1)

З історії створення нового російськомовного пісенника

Навесні цього року вийшов у світ новий пісенник Новоапостольської церкви російською мовою. Представлений збірник є переробленою та доповненою збіркою духовних пісень і призначений для використання на богослужіннях Новоапостольської церкви. Він містить 300 пісень авторів різних національностей – німецьких, австрійських, американських, англійських, французьких та інших. У ньому представлені твори різних епох (з XVI до XX століття) і жанрів – від класичних творів до старовинних народних мелодій та духовних афроамериканських пісень у стилі спіричуел. Частина духовних пісень створена на основі біблійних текстів або ж пояснює те чи інше слово з Біблії (відповідні посилання на цитату з Біблії наводяться після назви пісні).

На початку 90-х років на теренах існуючого тоді Радянського Союзу почали виникати новоапостольські громади. З багатьох європейських Регіональних церков у країну приїжджали священнослужителі, які прагнули познайомити людей з Євангелієм Ісуса Христа. Так були засновані російськомовні громади й округи. І оскільки музика й спів є важливою складовою богослужінь Новоапостольської церкви, цій сфері життя громад надавалася з самого початку велика увага. Через декілька років був виданий перший Новоапостольський пісенник російською мовою. Після цього - ще кілька збірок пісень, над якими працювали різні перекладачі, внаслідок чого тексти пісень від одного видання до іншого відрізнялися і здебільшого не співпадали з текстом оригіналу.

У 2003 році Першоапостол Р. Фер визначив 50 пісень, які використовувались під час трансляційних богослужінь Першоапостола. Під керівництвом єпископа Ю. Бодена був підготовлений відповідний російськомовний пісенник, який містив виключно ці 50 пісень. Над його створенням працювали Тетяна Ускова (м. Москва) та Олена Рудольф (м. Берлін), їм допомагали Віктор Рогозинський (м. Архангельськ) і Сергій Євстигнєєв (м. Москва).

З того часу в російськомовних громадах використовували декілька пісенників. Окрім цього, у деяких регіонах для співу на богослужіннях послуговувались власними перекладами пісень. Такий стан справ був, на думку окружного апостола В. Надольного, вкрай незадовільним і цьому треба було покрасти край. До того ж у 2008 році Першоапостол В. Лєбер для богослужінь Першоапостола, які транслювалися каналами супутникового телебачення, визначив наступні 48 пісень, які ще не були перекладені на російську мову.

Проектна група «Новий російський пісенник»

27 травня 2009 року окружний апостол В. Надольний затвердив склад членів проектної групи (ПГ), яка мала працювати над створенням нового російськомовного пісенника, і надіслав їм відповідні запрошення. До складу ПГ увійшли:

– апостол Сергій Бастриков (м. Санкт-Петербург): керівник ПГ і духовний наставник;

Члени проектної групи з Першоапостолом Ж.-Л. Шнайдером, ОА В. Надольним та ПОА В. Безгансом (тапер на заслуженому відпочинку)

– окружний євангеліст Василь Яблочкін (м. Єкатеринбург): помічник керівника. Має спеціальну військово-музичну освіту, диригент оркестру, володіє грою на декількох музичних інструментах;

– сестра Світлана Лазарєва (м. Домодєдово). Має середньо-спеціальну музичну освіту за спеціальністю «Диригент» та вищу музичну освіту за спеціальністю «Фольклорист». Двічі лауреат музично-хорових конкурсів, має багаторічний стаж концертної діяльності;

– сестра Тетяна Ускова (м. Москва) – менеджер проекту. Має вищу освіту за спеціальністю «Філологія», володіє двома іноземними мовами (німецькою та англійською), кандидат філологічних наук, член Спілки перекладачів Росії з 2000 року;

– сестра Олена Рудольф (м. Берлін): перекладач, досконало володіє російською та німецькою мовами;

– сестра Ольга Щербань (м. Воронеж): має вищу музичну освіту за спеціальністю «Диригент-хоровик». Хормейстер Воронезького державного театру опери й балету протягом 20 років.

Перше засідання проектної групи під керівництвом помічника окружного апостола В. Безганса (тепер на заслуженому відпочинку) відбулося 5 серпня 2009 року. На початковому етапі роботи члени ПГ зібрали всі існуючі у громадах пісні: як із російськомовних пісенників, так і інші пісні, у тому числі й хорові. Після цього зміст цих пісень перевірили на їх відповідність віровченню Новоапостольської церкви, а також на їхню відповідність у музичному та мовному плані сучасним вимогам. Усі недоліки усувалися в процесі копіткої й тривалої роботи. Великою допомогою в роботі ПГ став Катехізис Новоапостольської церкви, виданий у 2012 році.

На другому етапі члени ПГ займалися перекладом пісень з німецької мови з нового німецькомовного пісенника на російську. Після отримання дозволу від Регіональної церкви Кейптауна на використання пісень із південноафриканського пісенника члени ПГ обрали та переклали з англійської на російську мову й заримували ще близько 90 пісень. У цій роботі членам групи активно допомагали окружний євангеліст Володимир Малишев (м. Новосибірськ), священик Євген Абаліхін (м. Новомосковськ), священик Валерій Юрченко (м. Калуга), брат Микита Черняк (м. Воронеж), сестра Ксенія Тищенко (м. Щучинськ, Казахстан).

Вони надіслали на адресу групи декілька своїх перекладів – як підрядкових, так і заримованих, які значно полегшили членам ПГ роботу над піснями.

Новий російськомовний пісенник складається з 300 пісень. До нього ввійшли практично всі пісні з попереднього російськомовного збірника. Деякі з них зазнали змін умузичному та змістовому плані задля їхньої уніфікації з новим німецькомовних пісенником. З'явилося багато пісень, узятих із нового німецькомовного пісенника, які раніше не перекладалися та не використовувалися на богослужіннях у нашій країні. До нового пісенника також включили близько 90 пісень із англомовного пісенника, які приємно вражають своєю своєрідністю в плані музичних жанрів і стилів (афроамериканські спіричуели, госпели, класичні твори).

Деякі тексти пісень наведені з двома варіантами мелодій (із нового та попереднього німецькомовного пісенника або з німецькомовного та англомовного пісенника). У зв'язку з введенням нової літургії, збільшилася кількість пісень для виконання в святкові дні (зокрема, з нагоди вінчання, конфірмації), а також якпісень покаяння. На початку кожної пісні вказані її автори, а також метро-ритм. Окрім того, у пісеннику містяться посилання на деякі біблійні цитати, які використовуються в тексті тої чи іншої пісні, та зноски, які пояснюють окремі імена й поняття (наприклад, Салім, Еммануїл, Бет-Ел та ін.).

Робота над пісенником тривала понад 5 років. Загалом відбулося 23 засідання, кожне з яких відбувалося протягом 3-4 днів у Москві. Під час них члени ПГ представляли свої «домашні» напрацювання. Після кожного засідання готові варіанти пісень розсилалися російськомовним апостолам для їхньої перевірки на відповідність віровченню нашої Церкви. У кінці роботи готовий макет одноголосного пісенника передали усім російськомовним апостолам і єпископам на схвалення.

У грудні 2014 року окружний апостол схвалив макет одноголосного пісенника для парафіян. У січні 2015 року був готовий макет чотириголосного пісенника для хорів, і обидва пісенника було передано до друку. У травні був готовий макет даного пісенника для органістів.

Підготовка макетів, зокрема набір текстів і партитур, також здійснювалися силами членів ПГ на безоплатній основі, із відривом від основного місця праці (у вихідні та святкові дні, а також у період відпусток).

Тепер члени ПГ працюють над створенням музичного диску з мелодіями пісень із нового пісенника. У цій роботі їм активно допомагає священик І. Воскресенський (м. Тверь).

Фото: © hikrcn - Fotolia.com

КАТЕХІЗИС У ЗАПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ. УЧЕННЯ У ДОСТУПНІЙ ФОРМІ

Людина й необхідність відкуплення

Із 750 запитань і відповідей «Катехізису Новоапостольської церкви у запитаннях у відповідях» пропонуємо вашій увазі декілька із 4-го розділу під назвою «Людина і потреба у відкупленні».

Чому людина потребує відкуплення?

Людина з часу гріхопадіння є грішною, бо піддалася спокусі зла. Отже, вона не може жити безгрішним життям і перебуває у тенетах гріха. Бог бажає звільнити, тобто відкупити, людину з цього стану .

Що означає «відкуплення»?

Первинне значення «Відкуплення» – це звільнення від тенет чи оков. Відкуплення завдяки жертві Ісуса Христа означає звільнення людини від тенет та оков гріха.

Що повідомляється у Священному Писанні про гріхопадіння?

Бог дав Адамові та Єві заповідь не споживати від дерева пізнання добра і зла, яке росло посеред Едемського саду, та наголосив на наслідках її порушення: «…бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно, вмреш» (Бут 2, 17). Диявол спокусливо підступив до людей і посіяв у них сумнів до Божого слова: «Ні, напевно не помрете! Бо знає Бог, що коли скуштуєте його, то відкриються у вас очі, і ви станете, як Бог, що знає добро й зло» (Бут 3, 4–5). Адам та Єва піддалися цій спокусі й згрішили. Вони не послухалися Бога, порушили дану Ним заповідь, і спожили плід з дерева. Цей непослух Богові іменується «гріхопадінням».

Якими є наслідки гріхопадіння для людини?

Гріхопадіння призвело до незворотних змін у житті людини. Людина почала боятися Бога та ховатися від Нього. Воно завдало також шкоди людським взаєминам і стосункам людини із створеним Богом світом.

Тепер життя людини стало важким та обмеженим у часі: «… бо ти є порох і вернешся в порох» (Бут 3, 19). Ще одним наслідком гріхопадіння було відлучення людини від Бога: Бог прогнав людину з Едемського саду (див. Бут 3, 23–24).

> «Тому вислав його Господь Бог з Едемського саду порати землю, що з неї був він узятий. І вигнав він Адама й поставив від сходу до Едемського саду херувима з полум›яним миготливим мечем, щоб стерегти дорогу до дерева життя» (Бут 3, 23–24).

Що таке гріх?

Гріх – це все те, що суперечить Божій волі й не узгоджується з Божою сутністю; тобто будь-які слова, учинки і думки, які не відповідають Божій волі і Його сутності. Гріхом є також свідоме невиконання добра (див. Якова 4, 17). Людина, чинячи гріх, бере на себе вину перед Богом.

Яка різниця між гріхом і провиною?

Гріх є абсолютним; отже, він не може бути відносним. Він відділяє від Бога.

Утім, ми виходимо з того, що Бог, виявляючи справедливість і милосердя, по-різному оцінює провину, яку людина, чинячи гріх, бере на себе.

Яке завдання покладається на віруючу людину?

Завдання людини – приймати Боже слово, довіряти йому і відповідно поступати. Ісус Христос наголошував: «Віруйте в Бога, віруйте й у Мене» (Від Івана 14, 1). Окрім того, сказано: «…щоб кожен, хто вірує у Нього, жив життям вічним» (Від Івана 3, 16). Ісус Христос наголошував також на невідворотних наслідках гріха: «Помрете у гріхах ваших. Бо коли не увіруєте, що Я - Сущий, помрете у ваших гріхах» (Від Івана 8, 24).

«Тож віра із слухання, а слухання через слово Христове» (Римлян 10, 17).

На чому ґрунтується спасіння?

Від Ісуса Христа походить вічне спасіння: «І, ставши досконалим, спричинився до вічного спасіння всім, які Йому слухняні» (Євреїв 5, 9). Він – єдиний «Посередник між Богом та людьми» (1 Тимотея 2, 5). У Діяннях апостолів 4, 12 знаходимо ще таке свідчення: «І нема ні в кому іншому спасіння, бо й Імени немає іншого під небом, що було дане людям, яким ми маємо спастися».

Ісус Христос – це посланий Богом Спаситель і Відкупитель, Який переміг гріх. У Ньому людина знаходить спасіння від шкоди, завданої гріхом: жертва, у яку Ісус Христос приніс Себе на хресті, дає можливість звільнитися від гріху й усуває стан відлучення від Бога.

«Посередник»: Ісус Христос є, з одного боку, посередником між Богом та людьми, тобто, Він представляє людей перед Богом і Бога перед людьми. Він заступається за людей перед Богом і знайомить їх з Його волею. А з іншого боку, Він, будучи «посередником», є шляхом до спасіння. Він повертає людей до єднання і спілкування з Богом.

«Один бо Бог, один також і посередник між Богом та людьми – чоловік Ісус Христос, що віддав Себе Самого як викуп за всіх» (1 Тимофія 2, 5–6).

Як можна сьогодні осягнути спасіння?

Ніхто не спроможний власними силами осягнути спасіння. Людина осягає спасіння, коли вірить в Ісуса Христа і приймає те, що Ісус Христос дав людям для спасіння: таїнства і Боже слово.

Яке спасіння осягне Церква-Невіста під час Другого пришестя Ісуса Христа?

Уже під час Другого пришестя Ісуса Христа Церква-Невіста потрапить на весілля на небесах і таким чином осягне вічне спілкування з Богом.

Коли завершиться Божий план спасіння?

Божий план спасіння завершиться згідно з Святим Писанням із настанням нового творіння.

Що означає вибрання з точки зору Євангелія?

З точки зору Євангелія вибрання є Божим дарунком. Людина самостійно вирішує приймати чи відхиляти його. Боже вибрання не означає, що людині притаманна певна заздалегідь визначена поведінка.

Якими є наслідки утвердження вибрання?

Бог обирає людину для її спасіння і для спасіння інших людей. Боже вибрання є завданням, яке зобов'язує. Утверджене вірою Боже вибрання передбачає наполегливе слідування за Ісусом Христом, від Якого походить спасіння; тобто орієнтування на Євангеліє. Це – запорука Божого благословення.

Вибрання проявиться ще й у майбутньому: коли Ісус Христос зведе Царство миру, то царі й священики будуть звіщати усім людям благу вість про спасіння в Ісусі Христі. До вибраних належатимуть люди, які матимуть частку у «Воскресінні першому» (Одкровення 20, 6).

Таджикистан. День подяки з окружним апостолом В. Надольним

Фото: НАЦ Берлін-Бранденбург

З 2 до 4 жовтня 2015 року окружний апостол В. Надольний відвідав громади Таджикистана. У цій поїздці його супроводжував єпископ із Казахстану Сергій Ханаєв. Господь так розпорядився, що приїзд окружного апостола припав на День подяки. На святкове богослужіння окружного апостола 4 жовтня запросили братів і сестер зі всіх громад Таджикистану. Біля вівтаря, святково прикрашеного турботливими руками парафіян, зібрались 63 особи, із них 16 гостей. Це богослужіння справді було наповнене тими моментами, за які ми будемо завжди вдячні Богові: за приїзд окружного апостола та єпископа, за Боже слово, здатне укріпити нас у вірі та яке дає нам безліч імпульсів, за сили та бажання дякувати й приносити пожертви хвали, які до вподоби Богові, за Божу милість та Його благословіння, а також за земні дари, які прикрашають вівтар. Під час богослужіння 4 душі отримали дар Святого Духа, це вкотре нагадало нам про Божі дари кожній душі. Після богослужіння діти з чотирьох громад, зодягнувшись у костюми овочів та фруктів, порадували всіх присутніх: вони читали вірші про урожай, виконали пісню й завершили свій виступ віршем, який славить Господа за Його чудесні дари, як духовні, так і земні. Парафіяни в цей день також могли оглянути виставку дитячих малюнків на тему врожаю. На завершення в дворі церкви відбувся обід, під час якого присутні мали можливість поспілкуватися з окружним апостолом та єпископом, а також один з одним. Розходячись по своїх домівках, кожен дякував Богові за все.

Україна. День Подяки в українських громадах

У неділю, 4 жовтня, у громадах трьох українських округів «Схід», «Центр» і «Захід» відбулися святкові богослужіння з нагоди Дня подяки. Брати й сестри, як завжди, готувалися до цього свята по-особливому і оздобили вівтарі своїх церков осінніми квітами й плодами українських ланів і полів, які Господь щедро благословив.

У Запоріжжі напередодні, у суботу, 3 жовтня, з нагоди Дня подяки відбувся концерт органної музики. У ньому цього разу взяв участь соліст Харківського органного залу Станіслав Калінін. Як завжди зал був вщерть заповнений, лунало слово з Євангелія, і чудова музика наповнювала серця.

У неділю, 4 жовтня, Боже слово, душевний спів хору, святково прикрашений вівтар створили особливу атмосферу миру, радості й вдячності.

Брати й сестри Дніпропетровської області особливо раділи цьому святу, адже у їх регіон з нагоди Дня подяки завітав апостол Будник.

Фото НАЦ України

У суботу вранці він проводив богослужіння у громаді м. Дніпродзержинська. Апостол служив словом з послання Євреям 13, 15-16:

«Через Нього приносім завжди Богові жертву хвали, тобто плід уст, які визнають Його ім'я. Добродійства та взаємної допомоги не забувайте: такі бо жертви Богові приємні».

Після богослужіння парафіяни запросили апостола за святково накритий стіл, де всі присутні могли спожити плоди землі й насолодитися результатом кулінарної майстерності сестер громади. Живе спілкування з апостолом створили атмосферу радості й вдячності Богові.

Пополудні апостол провів богослужіння в громаді Синельніково. У невеличкій кімнаті приватного помешкання, у «сімейній обстановці» Боже слово якось особливо проникало в серце, зігріваючи теплом, і викликало особливе почуття вдячності Богові.

Недільним ранком, 4 жовтня, апостол проводив богослужіння у громаді Орджонікідзе. На це особливе богослужіння, доклавши значних зусиль волі й віри, прийшли також декілька літніх парафіян, які за станом здоров'я не можуть регулярно відвідувати богослужіння. «У нас є ще сили, аби подякувати Богові», - казали вони.

Плодами з дач та городів був заповнений стіл на чаюванні. Під час невимушеної бесіди з вдячністю згадували місіонерів, які довгі роки допомагали зберігати й зміцнювати й укріпляти віру.

З побажанням здоров'я та захисту ангелів брати й сестри прощалися зі своїм апостолом.

Україна. Апостол А. Будник на Дні молоді у Південній Німеччині

У цьому році в Регіональній церкві «Південна Німеччина» відбулося два Дні молоді: 28 червня в Нюрнберзі на свій молодіжний форум зібралися юнаки і дівчата та їхні наставники з апостольських округів Гайльбронн, Нюрнберг, Нюртінген, Мюнхен та Ульм, а 12 червня в Оффербурзі пройшов День молоді для апостольських округів Фрайбург, Карлсруе, Штутгарт і Тюбінген.

Обидва молодіжні свята пройшли під гаслом «Відповідальність у житті та у вірі». Окружного апостола на Дні молоді у Нюрнберзі, окрім апостолів з Південної Німеччини, на правах «гостьового» апостола супроводжували український апостол Анатолій Будник і апостол Йорг Штайнбреннер із Північної Німеччини. На Дні молоді в Оффербурзі на правах «гостьового» апостола був присутній апостол Ґерд Опденплатц із Регіональної церкви «Ґессен/Рейнланд-Пфальц/Саарланд».

В основу своєї проповіді під час Дня молоді у м. Нюрнберзі окружний апостол поклав цитату з Сираха 15, 14-15: «Це Він, від первоначала створив чоловіка – і лишив його в руці свого власного рішення. Якщо тільки побажаєш – заповіді збережеш, і дотримати вірність – у твоїй добрій волі».

Для молодіжного богослужіння в Оффенбурзі окружний апостол обрав слово з Филип'ян 2, 4-5: «Майте на увазі користь не власну, а радше інших. Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі».

Подарунок віри

Під час богослужіння в м. Нюрнберзі окружний апостол зазначав, що Бог наділив людину свободою прийняття рішень: вона може на власний розсуд прийняти рішення на користь Бога або жити без Нього. «Хто вирішив поєднати своє життя з Богом, для того, -як продовжував окружний апостол, - виникає принципове питання: «Як мені навчитися підпорядковувати свої власні бажання Божій волі?» Для цього милостивий Бог пропонує кожному з нас «коштовний дарунок» – віру. Цей дарунок віри слід прийняти й плекати, аби віра цілковито пронизувала усе наше життя». Віруючій людині треба відповідально ставитися до цього Божого дарунка й довірливо покладатися на Бога.

Подвійна заповідь любові як «мірило речей»

Окружний апостол процитував у своїй проповіді також біблійний текст про остаточний суд, під час якого Ісус Христос показує різні життєві ситуації («Бо я голодував і ви дали мені їсти…» пор. Матвія 25, 31 і т.д.) і пояснює: «Усе, що ви зробили одному з Моїх братів найменших – ви Мені зробили». «Ці слова мають безпосереднє відношення до гасла нашого Дня молоді. Нам треба взяти їх на озброєння й керуватися ними в стосунках не тільки з парафіянами Новоапостольської церкви, а й з усіма людьми, - мовив окружний апостол і продовжував: – Така наша поведінка є вельми важливою! Вона вимагає від нас щирої, а не за розрахунком, любові й співчуття до ближнього, який має нужду чи потрапив у скрутне становище як в земному, так і в духовному відношенні».

Продовжуючи свою проповідь, окружний апостол запропонував юнакам і дівчатам, які зібралися на свій форум, застосовувати подвійну заповідь любові (пор. Матей 22, 37-39) як «мірило речей». Вона допомагає нам, християнам, бачити не тільки самих себе, а й виконувати доручення Ісуса Христа і жити згідно з Євангелієм.

Бажати ближньому блага

Під час богослужіння в Офенбурзі йшлося також про подвійну заповідь любові, любові до Бога й до ближнього. До біблійної цитати, яка була покладена в основу богослужіння, окружний апостол навів новітні варіанти перекладів, аби молодь ще краще зрозуміла її зміст: «Турбуйтеся не про власне добро, а про добро іншого» (Цюріхська Біблія) і «Думайте не лише про ваші власні справи, а й цікавтеся справами інших людей» (Біблія «Нове Життя»). «Отже, нам потрібно брати участь у житті свого ближнього і робити це самовіддано», - пояснював окружний апостол. Принагідно він зупинився на виконанні подвійної заповіді любові: любити Господа Бога понад усе і свого ближнього, як самого себе. При цьому, як наголошував Ісус Христос, ближнім може бути будь-яка людина.

Тому важливо дедалі більше плекати в собі помисли Ісуса Христа. «Для цього, - як зазначив окружний апостол, - потрібно три речі: чинити Божу волю, неупереджено ставитися до ближнього і бути готовим йти на жертви».

Допомога біженцям – наш обов’язок

Як не важко це уявити, але на сьогодні в світі нараховується близько 50-60 мільйонів людей, змушених залишати свої домівки – це біженці, внутрішньо переміщені особи, особи, що шукають політичного притулку, особи без громадянства… Це найвищі показники за останні роки, як повідомляє Управління Верховного комісара ООН у справах біженців – і, на думку аналітиків, ці сумні цифри будуть зростати і надалі.

20 червня в деяких країнах відзначають Всесвітній день біженців, тому міжнародний онлайн-журнал Новоапостольської церкви «nac.today» вирішив з нагоди відзначення цього запровадженого Організацією Об’єднаних Націй дня пам’яті розповісти про табори біженців в Африці, про континент, на якому в таких таборах проживає більша половина всіх біженців, зокрема, багато наших братів і сестер у вірі. Не дивлячись на негаразди й труднощі, вони плекають христову віру. Їхнє гасло: «Щиро моліться про відновлення миру, аби біженці могли знову повернутися в свої домівки!» (Детальніше про це йшлося в повідомленні «А Святе Причастя святкують усюди» на www.nac.today/de.).

Голова благочинної організації Регіональної церкви «Південна Німеччина» вважає допомогу біженцям одним із основних завдань цієї місіонерської організації на 2015 рік, а окружний апостол в зв’язку з цим звернувся в лютому цього року із відповідним закликом до всіх громад Південної Німеччини. У своєму зверненні він, зокрема, зазначив наступне: «Перед суспільством стоїть сьогодні завдання докласти максимум зусиль, аби допомогти людям, які змушені були залишити свою батьківщину, оскільки вони як наші ближні потребують нашої з вами допомоги». Така допомога – «любов до ближнього на практиці» - є відповідно до нашого розуміння віри дорученням, даним нам Ісусом Христом згідно з Євангелієм.

ТЕСТИ НА ЗНАННЯ БІБЛІЇ

1. Із скількох глав складається Книга пророка Амоса?
А 9
Б 11
В 17
Г 21

2. Як називаються біблійні книги, що не увійшли до Старого Заповіту?
А аптеки
Б апокаліпси
В апостелакти
Г апокрифи

3. Звідки походить крилатий вислів «Писанню численних книг кінця немає»?
А Книга Мудрості
Б Псалми
В Книга Проповідника
Г Книги Іова

4. Чим пишався апостол Павло?
А апостольським достоїнством
Б походженням
В неміччю
Г смиренням перед Богом

5. Де народився пророк Амос?
А у Самоа
Б у Віфлеємі
В у Вавилоні
Г у Текоя (Фекоя)

6. У якому краї розташоване місто Назарет?
А у Галлія
Б у Галілеї
В у Галатії
Г у Фрігії

7. З якого коліна походять ідумеї?
А Іллі
Б Ісава
В Елізи
Г Якова

8. У якому місті на заклик Йони запровадили піст?
А у Сіоні
Б у Ніневії
В у Римі
Г у Вавилоні

9. Кого із апостолів Ісус Христос взяв з Собою у Гетсиманський сад незадовго до розп'яття?
А Петра, Якова, Івана Заведея
Б Петра, Андія, Филиппа
В Петра, Фому, Варфоломея
Г Петра і Павла

10. З ким апостол Павло сидів у в'язниці у Филипах?
А із Силою
Б із Йоною
В із Іваном і Марком
Г із Петром

ХТО Я?

Ми шукаємо біблійного персонажа, який одного разу виголошував промову перед єрусалимським храмом; а точніше – перед дверима храму, що розділяли його внутрішній і зовнішній двір. Саме тому його промову називають «храмовою». На перший погляд така промова мала б викликати віру й довіру до храму Єрусалима. Та сталося не так, як гадалося. Бог дав йому – він був чоловіком, бо у той час до жінок не прислухалися – особливе доручення. Він ставив під сумнів не безпеку храму, а – оманливе, безпечне ставлення людей до нього. Бог закликав людей через цього пророка міняти своє життя й учинки на краще і тоді Він житиме з ними. Тобто не формально, як передбачала літургія храму, тричі виголошувати «Храм Господній!», а докорінно й цілковито міняти своє життя. Персонаж, якого ми шукаємо – а за його словами ми вгадуємо пророка – наголошує конкретно на тому, що не треба утискати чужинців, сиріт і вдів, не треба проливати безневинну кров перед храмом і не треба поклонялися іншим богам. Та, насправді, люди, яких стосувалися ці слова, були злодіями, убивцями, лжесвідками і прихильниками Ваала. Місту замість безпеки храму загрожувало знищення. Згодом це місто й храм захопили вавилонські загарбники і місцеві жителі не знайшли захисту в стінах свого, як їм здавалося, безпечного храму.

Як звали пророка, який виголосив цю проникливу промову? *Відповідь див. нижче.*

Відповіді на завдання: 1) 1А, 2Г, 3В, 4В, 5Г, 6Б, 7Б, 8Б, 9А, 10А; 2) Єремія (Єремії 7).